

han meget nødig vilde paatage sig dem, dels paa Grund af det Ansvar, der vilde paahvile ham, dels fordi han ikke ansaa sig for tilstrækkelig sagkyndig. Den var ogsaa tilbøjelig til midlertidig at overdrage Tilsynet med Samlingen til en anden af Bibliothekets Personale og derfor udrede en efter Nutidens Krav passende Godtgjørelse; men den mente dog, at det næppe vilde kunne forsvares, selv om Stiftelsen raadede over større Midler, end den gjorde, at lønne en Bibliothekar for at udføre det fornødne Arbejde og en anden for intet at gøre. Kommissionen vilde derfor ikke gaa ind paa en saadan Ordning, med mindre Stiftelsen fritoges for, som hidtil, at udrede 40 Kr. aarlig til Underbibliothekarens Lønning, og denne Udgift overtoges af Universitetet, og gjorde i Skrivelse af 9. Jan. 1881 Indstilling herom til Konsistorium.

Under 11. Febr. svarede Konsistorium imidlertid, at da der hertil vilde udkræves en Bevilling paa Finansloven, hvis Erhvervelse formentlig vilde være forbundet med Vanskelighed, saa det sig ikke i Stand til at anbefale en saadan Ordning til Ministeriet.

VII. Det akademiske Legat- og Stipendievæsen.

1. Tilkomne Legater for studerende ved Universitetet.

I et til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet indgivet Andragende forespurgte executores testamenti i Boet efter afd. Enkefru Kristine Christiane Thoma Vilhelmine Laub, født Thomsen, om Ministeriet maatte være villigt til at overtage Bestyrelsen af et af den afdøde stiftet Legat til Understøttelse for uformuende unge Mænd og Kvinder, der ville uddanne sig enten som Kunstnere eller til et bestemt Studium eller til Lærerindevirksomhed. I bekræftende Fald henstillede de, at Bestyrelsen indrettedes saaledes, at Legatet bortgaves af Ministeriet, efter Indstilling fra 2 ud af Konsistoriums Midte valgte Medlemmer i Forbindelse med det i Fundatsen omtalte Familiemedlem, hver Gang en Legatportion for en studerende (Mand eller Kvinde) var ledig, medens en lignende Virksomhed tiltænkte Kunstakademiet, naar en Legatportion til en Kunstner skulde bortgives.

Da Ministeriet fandt, at der var Anledning til at imødekomme Andragernes Ønske om Overtagelse af Bestyrelsen af det ommeldte Legat, begjærede det i Skrivelse af 12. Oktbr. 1880 en Udtalelse fra Konsistorium, om det maatte have noget at erindre mod, at Indstillingen om Bortgivelsen af de ledige Legatportioner til studerende foregik paa den angivne Maade. Under 10. Novbr. s. A erklærede Konsistorium sig for sit Vedkommende beredt til at yde den omspurgte Medvirking af de for studerende bestemte Legatportioner.

Den derefter udfærdigede Fundats*), der under 22. Febr. 1881 ad mandatum forsynedes med kgl. Stadfæstelse, lyder saaledes:

„Ved sit d. 19. Marts 1877 oprettede og notarialiter attesterede Testamente med Kodiciel af 10. Oktbr. 1879 har Enkefru Kristine Christiane Thoma Vilhelmine Laub, født Thomsen, ønsket stiftet et Legat, bærende Navnet „V. Laubs Legat“ til Understøttelse for uformuende unge Mennesker, Mænd og Kvinder, der ville uddanne sig enten som Kunstnere eller til et bestemt Studium eller til en Lærerindevirksomhed.

I Overensstemmelse hermed og i Haab om, at allerhøjeste Konfirmation derpaa maa blive meddelt, have undertegnede executores testamenti, fhv. kgl. Vejkonduktør og

*) Findes i Min. Tid. f. 1881 A. S. 24—26.

Justermester for Hertugdømmet Slesvig Edvard Thomsen og Overretssagfører Hans Christian Wegener forfattet følgende Fundats for V. Laubs Legat:

1. Legatet bærer Navnet „V. Laubs Legat“ og grundlægges ved en Kapital, lydende paa 50,000 Kr., danske 4 % p. a. i Rente bærende Værdipapirer, der indsættes i og administreres under Kjøbenhavns Overformynderi.
2. Legatet bestyres af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, der hæver Legatrenten i Overformynderiet og bortgiver Legatportionerne med lagttagelse af neden staaende Regler.
3. Renten af Legatet hæves og nydes foreløbig af neden nævnte Familiemedlemmer, saa længe de leve, paa følgende Maade:

 4. Naar det Tidspunkt er indtraadt, da Renten af den hele Legatkapital kan uddeles til fremmede, anvendes Legatrenten paa følgende Maade:
 - A. En Tredjedel til et ungt, uformuende Menneske (Mand), a. Kunstner (Maler, Billedhugger, Musiker) eller b. Student, ikke under sytten og ikke over nitten Aar gammel, til videre Uddannelse i hans Fag, og skal Legatet kunne nydes i 5 paa hverandre følgende Aar. Dog maa det her, ligesom ved de i det følgende bestemte Legatportioner, hvert Aar ved Attest fra en troværdig og kompetent Mand godtgøres, at vedkommende Legatnyder værdig fortsætter sit Studium eller sin Uddannelse i den bestemte Retning, ligesom at de fastsatte Betingelser for, at han overhovedet skal kunne nyde Legatet, fremdeles er tilstede, forinden Legatportionen skal kunne udbetales den paagældende. Første Gang nydes Legatet af en Kunstner (a), anden Gang af en Student (b) og fremdeles i denne Orden, hver Gang en Legatportion bliver ledig.
 - B. To Tredjedele af Kapitalrenten anvendes til Understøttelse for unge uformuende Kvinder, ikke under sexten og ikke over atten Aar gamle, som uddanne sig til a. et bestemt Studium (fortrinnsvis som Læge) eller en Kunst (Maling eller Musik) og til b. en Lærerindevirksomhed, saaledes at hver af disse sub B. a. & b. betegnede Personer i fire à fem Aar efter Bestyrelsens Skjøn over de for Haanden værende Omstændigheder nyder Halvdelen af de til dette Øjemed bestemte to Tredjedele af den hele Legatrente, og bliver den sub B. a. nævnte Legatportion vexelvis at uddele til en studerende Kvinde eller en Kunstnerinde i Lighed med, hvad oven for under A. er fastsat for Mænd, hvorimod det med Hensyn til de forskjellige Kunstnere saa vel sub A. a. som sub B. b. (Malere, Billedhuggere og Musikere) beror paa Ministeriet, til hvilken Klasse af Kunstnere den ledige Legatportion i hvert enkelt Tilfælde vil være at bortgive.
 5. Saa snart Legatrenten til en Mandsperson som den sub § 4 A. a. & b. betegnede ved de i § 3 nævnte Familiemedlemmers dødelige Afgang er blevet disponibel for fremmede, vil en saadan Portion af Bestyrelsen være at bekendtgjøre som ledig og at bortgive, og eftersom ved yderligere dødelig Afgang af de rentenydende Familiemedlemmers fulde Legatportioner til Uddeling til Kvinder af den sub § 4 B. a. & b. betegnede Klasse maatte blive disponibel, da skulle disse ligeledes af Bestyrelsen bekendtgjøres som ledige og bortgives først til en studerende Kvinde (a.) og dernæst til en vordende Lærerinde (b.).

Indtil det Tidspunkt indtræder, da en fuld Legatportion efter foran staaende Bestemmelse kan uddeles, skulle de ved de rentenydende Familiemedlemmers dødelige Afgang til Legatets almindelige Formaal hjemfaldne Rentebeløb af Ministeriet oplægges og paa bedste Maade frugtbargjøres.
 6. Bortgivelsen af Legatportionerne sker efter Indstilling til Ministeriet: 1. for saa vidt studerende angaar, fra to af Konsistoriets Midte valgte Medlemmer, 2. for saa vidt Malere og Billedhuggere angaar, fra to af Kunstakademiets Professorer, 3. for saa vidt Musikere angaar, fra det kgl. Theaters Kapelmester i Forbindelse med Dirigenten for et af de i Hovedstaden bestaaende Selskaber for klassisk Musik efter Ministeriets nærmere Bestemmelse, og 4. for saa vidt Lærere angaar, fra to af Medlemmerne af Examenskommissionen for Lærerindeexamen, i hvert af disse Tilfælde steds i Forbindelse med en Repræsentant for Legatstifterindens Familie, som hvilken Repræsentant skal anses den ældste mandlige Descendent i lige Linie efter Legatstifterindens respektive Fader, Etatsraad, Bankdirektør Jakob Thomsen, og Svigerfader Hieronymus Laub, Sognepræst i Frørup ved Nyborg. Dog skal Legatstifterindens Broder, fhv. kgl. Vejkonduktør og Justermester i Hertugdømmet Slesvig Edvard Thomsen, saa længe han lever, deltage i Indstillingerne som Repræsentant for Familierne, og først ved hans Død udøver den ældste mandlige Descendent af de tvende Familier (den Thomsenske og Laubske) den Familien forbeholdte Indstillingsret overensstemmende med foran staaende i Forbindelse med Repræsentanterne for den særlige Sagkundskab i hvert enkelt Tilfælde.

Der indstilles steds tre Personer, for saa vidt et saadant Antal Ansøgere maatte have meldt sig.
 7. Det paahviler den i foran staaende § 6 omhandlede Repræsentant for Familierne strax at indberette til Ministeriet, naar nogen af de i § 3 nævnte rentenydende Familiemedlemmer afaaar ved Døden, og sætte det i Kundskab om, hvilken Andel

af Legatrenten der som Følge af Dødsfaldet er hjemfaldet til Legatets almindelige Formaal.

8. Descendenter af den Thomsenske og den Laubske Familie skulle fortrinsvis komme i Betragtning ved Valget blandt Ansøgerne, naar for øvrigt Betingelserne (Uformuenhed, Hæderlighed og Anlæg) for at nyde en Legatportion i samme Grad maatte være tilstede hos respektive Familiemedlemmer og fremmede.
 9. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har den endelige Afgjørelse af ethvert Spørgsmaal saa vel med Hensyn til Familiernes Indstillingsret, derunder navnlig ogsaa mulig Tvivl om, hvo der skal anses for Familiernes Repræsentant og i denne Egenskab deltage i Indstillingerne, i hvilken Henseende Ministeriet skal have Myndighed til under særlige Omstændigheder at nægte den ældste mandlige Descendent i Familiernes Anerkjendelse af Familiernes Repræsentant og hertil at udvælge et andet til at modtage Valget villigt mandligt Medlem af Familiene —, som med Hensyn til den Familiene ved foran staaende § 8 tillagte Adgang til fortrinsvis at komme i Betragtning ved Legatportionernes Uddeling.
- Hos Ministeriet er endelig Afgjørelsen af, hvo der efter foran staaende § 3 i Slutningen skal anses for det ældste mandlige Medlem af den Laubske Familie og som Følge heraf berettiget til at træffe Valget af den sammesteds omhandlede kvindelige Rentenyder af den Laubske Familie, hvilket Valg bekræftes af Ministeriet.
10. Revisionen og Decisionen af Legatets aarlige Regnskaber foregaar ved Kirke- og Undervisningsministeriets Foranstaltning.

Kjøbenhavn d. 6. Januar 1881.

Edv. Thomsen.

H. C. Wegener.

2. Forandringer i de fundatsmæssige Bestemmelser for de enkelte Legater eller nærmere Regler for disse.

Ved Skrivelse af 12. Marts 1881 har Konsistorium udtalt, at en Stipendiat, der i 1878 var udnævnt til at nyde det Winstrup-Resenske Rejsestipendium for 4 Aar, men efter at have nydt det i 2 Terminer kom tilbage hertil, ved en senere indtraadt Vakance maatte nyde bemeldte Stipendium for Resten af Tiden fra 11. Decbr. 1880 at regne.

Med Hensyn til samme Stipendium tilskrev Eforus, Prof. Hermansen, under 16. Febr. 1881 Konsistorium, at Revisionen havde gjort Fordring paa, at Reversen om Tilbagebetaling, hvis Stipendiaten senere kommer i verdslig Stilling, skulde gjøres gjældende mod en, om hvem dette ikke syntes at være sket. Eforus bemærkede, at den nævnte Fordring i de 2 første Fundatser ikke var opstillet; der forlangtes kun, at Stipendiaten skulde udvise Flid o. s. v. samt studere ved de Universiteter, hvor den lutherske Kirkes Koffession gjaldt, og efter sin Hjemkomst virke for den lutherske Lære. Først ved den tredje Fundats af den yngre Resen var Fordringen om Tilbagebetaling ved Indtrædelse i verdslig Stilling tilføjet. Protokollen viste imidlertid ikke, at denne Forpligtelse bestemt var overtaget af Stipendiaterne før fra 1736—1746; men fra 1750 til 1800 fandtes den indskærpet og overholdt, idet der bemærkedes, at den bortkomne Fundats, der i Fortiden mulig kunde være overtraadt, nu var fundet og sat i Kraft. Kun enkelte Gange var Forpligtelsen ikke tilføjet Protokollen; saaledes 1780, 1790 og 1792; ogsaa i indeværende Aarhundrede fandtes der Uddelinger, ved hvilke intet Revers omtaltes, 1801, 1812, 1816, 1828—42, 1857; men siden nævntes stedse Revers. Man turde vel næppe paastaa, at intet Revers var udstedt i de Aar, for hvilke det ikke nævntes i Regnskabsbogen; det var kun ikke til at paavise. At Stipendiet var blevet tilbagebetalt, fandtes en Gang, hvor Rejsen ikke kom i Stand, og en Gang, hvor Stipendiaten havde brugt Stipendiet til Studier i Holland, i hvilket Land den lutherske Kirkes Koffession ikke gjaldt, og hvor altsaa Opholdet stred mod Fundatsen; men til en Tilbagebetaling paa

Grund af senere Overgang i verdslig Stand fandtes intet Spor i Protokollen. Der fandtes heller ikke nogen, til hvem en slig Fordring kunde være blevet stillet, uden maaske den Mand, som Revisor havde fremdraget, Etatsraad, Prof. Dr. Müller, der havde nydt dette Legat i Aarene 1836, 1837 og 1838. Eforus bemærkede yderligere, at Fordringen vel maatte anses for forældet, og at Etatsraad Müller som Direkter for det kgl. Møntkabinet maatte betragtes som den, der ikke var gaaet i verdslig Stilling, i Følge den Indskrækning, som Udtrykket »verdslig Stilling« syntes at have faaet ved Universitets Direktionens Skrivelse af 30. Juli 1842, jfr. Selters Aarb. S. 83.

Under 12. Marts tilskrev Konsistorium Eforus, at den af Revisor fremsatte Fordring paa Stipendiets Tilbagebetaling ikke kunde gives Medhold allerede af den Grund, at Kravet herpaa var forældet.

— Om Gluds Stipendium, der er bestemt for Regensalumner, hedder det i Fundatsen, at Stipendiaterne »kunne beholde Stipendiet, saa længe de forblive paa Regensen og sig sømmelig forholde«. Konsistorium har i Skrivelse til Eforus af 14. Jan. 1881 udtalt, at en Stipendiat, der havde nydt det i 3 Aar som ordinær og i 1 Aar som extraordinær Regensalumnus, desuagtet kunde nyde det i det halve Aar, for hvilket hans Regensbeneficium var blevet forlænget.

— Da der i 11. Juni Termin 1881 vilde være opsamlet 1,000 Kr. paa den i Følge Ministeriets Skrivelse af 15. Juli 1858*) anlagte Fremvæxtkonto for det Rostgaardske Legat, hvoraf Halvdelen i Følge denne Skrivelse tillægges Fremvæxtkapitalen, vedtog Konsistorium (Skrivelse af 11. Marts 1881), at den anden Halvdel skulde lægges til den Afdeling af Legatet, hvis Renter efter Fundatsens § 17 nydes af tvende Sæt Kontubernaler paa Regensen.

— Konsistorium har under 8. Decbr. 1880 vedtaget, at der indrettes en Protokol over alle de Boglegater, der bortgives af Konsistorium, saa vel som de Bogunderstøttelser, der af Ministeriet uddeles af Kommunitetets Midler, for dergjennem, i Lighed med den almindelige Stipendieprotokol, at vinde en Oversigt over de Understøttelser, der paa denne Maade tildeles de studerende.

— Ved Skrivelse af 10. Decbr. 1880 har Konsistorium tilladt, at Udgifterne ved den ved Udførelsen af forskellige Arbejder, Schønnings Boglegat vedkommende, fornødne Hjælp afholdes forlods af Legatets Renteudbytte, førend Eforus gjør Forslag til Fordelingen af de enkelte Beløb.

3. Særlige Bevillinger eller Undtagelser fra de lov- eller fundatsmæssige Bestemmelser for Legaterne.

En studerende, der efter at have taget Afgangsexamen i Sommeren 1878 ved Udgangen af sit første Universitets Semester havde faaet Halvdelen af sine Oplagspenge udbetalt, blev ved Sygdom i det andet Halvaar forhindret fra at besøge Universitetet, og afgik ved Døden i Juli 1879 uden at have oppebaaret den anden Halvdel. Et Andragende fra den studerendes Fader om som dennes Arving at faa det paagældende Beløb udbetalt, bevilgedes af Konsistorium under 10. Febr. 1881.

*) Lindes Medd. f. 1857—63 S. 572—73, jfr. Univ. Aarb. f. 1873—75 S. 145.

— Ved Skrivelse af 12. Apr. 1881 har Konsistorium tilladt, at stud. polyt. N. N., hvem det Smithske Stipendium var tildelt, maatte deltage i en Expedition til Sydgrønland fra Midten af April til Novbr. s. A.

4. De med Universitetet forbundne Kollegier.

Konsistorium har under 11. Marts 1881 samtykket i, at en Alumnus paa Valkendorfs Kollegium af økonomiske Hensyn var fraværende fra Kollegiet fra Juleferiens Ophør til d. 1. s. M.

5. Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet.

Som i Aarb. f. 1871—73 S. 124—27, jfr Aarb. f. 1873—75 S. 151, meddelt, blev der efter Indstilling af Stipendiebestyrelsen, tiltraadt af Konsistorium, paa Finanslovsforslagene f. 1874—75 og 1875—76 optaget Forslag om Forøgelse af det ordinære Kommunitetsstipendiums Portioner fra 130 til 150, nemlig dels ved at forandre 10 midlertidige til faste, dels ved Oprettelse af 10 nye Portioner. Men medens en samtidig Indstilling om Forhøjelse af Portionernes Størrelse vedtoges, blev hint Forslag om Forøgelse af Pladsernes Tal forkastet. De nys nævnte 10 midlertidige Portioner inddroges overensstemmende med Resol. 24. Juni 1870 (Aarb. f. 1864—71 S. 594), og Tallet af det ordinære Kommunitetsstipendiums Portioner blev saaledes igjen, ligesom tidligere, 130. Af disse vare 20 paaregnede for privilegerede Ansøgere og medgik i Virkeligheden til saadanne. For uprivilegerede Ansøgere havdes der altsaa ordentligvis kun til Raadighed 110 Portioner. At dette Tal paa den anden Side ikke kunde formindskes, fulgte deraf, at der ad anden Vej sørgedes for privilegerede Ansøgere, naar disses Tal gik ud over 20. Den Erfaring, som Utilstrækkeligheden af det nævnte Antal Pladser til at fyldestgøre de Ønsker, der fremkom fra aldeles kvalificerede Ansøgers Side, paa hvilken Stipendiebestyrelsen grundede sin Indstilling i 1873, blev i de senere forløbne Aar i stigende Grad stadfæstet, og Stipendiebestyrelsen foranledigedes derved til i Skrivelse til Konsistorium af 16. Decbr. 1879 at bringe Sagen frem igjen.

Med Stipendiebestyrelsens Skrivelse indsendtes en Udtalelse fra Regensprovsten af 25. Novbr. s. A., i hvilken der meddeltes følgende nærmere Oplysninger om Forholdene med Hensyn til Uddelingen af Kommunitetsstipendiet.

Sept. 1874: Af 103 Ansøgere (deraf 4 priv.) tildeltes Stipendiet 4 priv. og 16 ikke priv.

Marts 1875: - 91 — (— 2 —) — 2 — 18 —

Sept. — : - 102 — (— 7 —) — 6 — 13 —

Marts 1876: - 108 — (— » —) — » — 27 —

Sept. — : - 97 — (— 6 —) — 5 — 11 —

Marts 1877: - 99 — (— » —) — » — 16 —

Sept. — : - 110 — (— 10 —) — 10 — 21 —

Marts 1878: - 101 — (— » —) — » — 24 —

Sept. — : - 114 — (— 4 —) — 4 — 19 —

Marts 1879: - 113 — (— » —) — » — 29 —

Sept. — : - 106 — (— 7 —) — 6 — 10 —

Til Foraaret 1880 vilde der blive 10 Pladser ledige, med mindre Tallet skulde forøges derved, at Kommunitetsalumni toge Examen før Udløbet af deres Stipendietid. De oven anførte Tal udviste vel, til Dels paa Grund af forskellige

Omstændigheder, store Svingninger; men Gjennemsnitsresultatet var dog omtrent det samme, som man kom til ved en simpel Sandsynligheds Beregning. Stipendiet bortgaves i Regelen paa 3 eller 4 Aar, undtagelsesvis paa 2; Gjennemsnitsvarigheden maatte regnes til $3\frac{1}{2}$ Aar eller 7 Halvaar. Af de 110 Pladser for ikke privilegerede vilde der altsaa hver Gang i Gjennemsnit blive ledig $\frac{1}{7}$ eller ikke fuldt 16. Men Ansøgenes Tal var i Gjennemsnit 110 eller kun lidt mindre. Det var altsaa ikke $\frac{1}{7}$ af dem, der kunde tilfredsstilles, og dog var der blandt dem alle kun et aldeles forsvindende Antal, som ikke fortjente den Understøttelse, de søgte om. Der var heller ingen Sandsynlighed for, at Ansøgenes Tal vilde aftage, men tvært imod for det modsatte. I Begyndelsen af Halvfjerserne var Tallet paa dem, der bleve Studenter hvert Aar, over 200. I Aarene 1873—75, da Følgerne af Slesvigs Tab først viste sig, sank Tallet til 150; men derefter fandt en jævn Stigning Sted. I 1876 blev der 168 Studenter, i 1877 195, 1878 179, i 1879 213. Det maatte desuden ventes, at Tallet, navnlig af fattige studerende, vilde voxe betydelig i de kommende Aar, efter at Ministeriets Uddeling af Understøttelser af Kommunitetets Midler til saadanne, der endnu ikke ere blevne Studenter (Konto 2 a) var begyndt. Regnedes de Kvinder fra, der bleve understøttede af disse Midler, saas det, at saadan Understøttelse i Finansaaret 1878—79 var givet 29 studerende, i 1879—80 51. Ministeriet havde nu begjært Kontoen forhøjet med 5,000 Kr., hvilket, fordelt i Lodder paa 300 Kr., vilde give en Forøgelse af 16 eller 17.

Skulde Kommunitetsstipendiet opfylde sin Bestemmelse, maatte Antallet af Pladserne forøges. Stipendiebestyrelsen havde tidligere andraget paa en Forøgelse af 20 Pladser; da Forholdene vare blevne meget ugunstigere end før, vilde en Forøgelse af 30 Pladser være mere tidssvarende, saa at Tallet af samtlige Kommunitetslodder blev 160, hvoraf 20 privilegerede. Det vilde formentlig ligeledes være rigtigt, om Stipendiebestyrelsen gjentog sit tidligere Andragende om Forhøjelse af det Beløb af 2,000 Kr., der bevilgedes til ekstraordinære Understøttelser (Gratialer) for studerende, med 1,000 Kr.

Fordelingen af Stipendielodderne mellem de forskjellige Fagstudier foregik altid efter en omhyggelig Beregning af Forholdet mellem Ansøgenes og de ledige Pladser Tal. Og Kommunitetet understøttede ikke blot dem, der forberedte sig til theologisk, juridisk, medicinsk og filologisk Embedsexamen, men ogsaa dem, der forberedte sig til Magisterkonferenser, og dem, der studerede ved den polytekniske Lærestalt. I Sept. 1874 fik saaledes 1 Polytekniker Kommunitetsstipendiet, i Marts 1875 1 foruden 1, der studerede Fysik, i Marts 1876 2, i Marts 1877 1, i Sept. 1877 2, i Sept. 1878 2, i Marts 1879 1 og i Sept. 1879 1. Men da den allerstørste Del af dem, der studerede ved den polytekniske Lærestalt, ikke var Studenter, blev der af Kommunitetets Midler særlig til disse bevilget 8 Portioner paa 300 Kr., som bortgaves af den polytekniske Lærestalts Bestyrelse. En Forøgelse af disse Portioners Tal fra 8 til 10, som tidligere havde været foreslaaet, burde uden Tvivl ogsaa anbefales.

Stipendiebestyrelsen udtalte i sin oven nævnte Skrivelse af 16. Decbr., at det Forhold, der var mellem de halvaarlige Vakancer og de hver Gang indkomne Ansøgninger, ikke oplyste, hvor stort et Antal af søgende der overhovedet opnaaede Stipendiet, idet der navnlig maatte tages Hensyn til, at der kun en Gang om Aaret fandt Tilgang Sted til Universitetet af nye Ansøgere. Regnede

man hver 2 halvaarlige Bortgivelser under et, saas det, at man naaede til et dobbelt saa stort Forhold som det af Regensprovsten angivne. I Virkeligheden viste en Opgjørelse over Bortgivelserne i de sidste 5 Aar, at noget over $\frac{1}{3}$ af uprivilegerede Ansøgere, af hvilke desuden mange oftere vare medregnede, havde opnaaet Stipendiet. Utilfredsstillende var Forholdet dog under alle Omstændigheder. Dels nødte det til at anlægge en i og for sig for stræng Maalestok ved at drage Grænsen for dem, der ikke kunde komme i Betragtning; thi i Virkeligheden var Tallet af de Ansøgere, der ikke fortjente Understøttelsen, kun ringe. Dels opnaaede de fleste, som kom i Betragtning, først Stipendiet, efter at de i længere Tid havde været ved Universitetet, et Forhold, der i høj Grad bidrog til at forlænge Studietiden baade for dem, der nødtes til i Ventetiden at ofre alt for meget af deres Kraft paa at skaffe sig de fornødne Subsistensmidler ved daarlig betalte Informationer o. desl, dernæst ved Exemplets Magt ogsaa uden for disses Kreds. Der var dernæst intet Haab om, at det uheldige Forhold skulde forbedre sig. Efter den forbigaaende Nedgang i det aarlige Antal af Studenter, der kunde betragtes som en Følge af Slesvigs Tab, var dette Tal jævnt stigende, fra 158 i 1876 til 213 i 1879. At Tallet særlig af fattige studerende vilde tiltage, kunde derhos forudses som Følge af de Understøttelser, der bevilgedes under Kommunitetets Udgiftspost 2. a., og som yderligere kunde ventes forøgede paa det kommende Aars Finanslov. At de, der havde været understøttede af denne Konto, ogsaa kunde vente Understøttelse af Konto 2. b., vilde ikke hindre, at mange af dem vilde optræde som Ansøgere om det ordinære Kommunitetsstipendium, eftersom Understøttelsen af Konto 2. b. kun var beregnet paa de første Universitetsaar, i hvilke hint Stipendium, selv om Pladserne bleve forøgede, dog ikke vilde blive tildelt nogen.

Skulde det opnaas i et nogenlunde passende Forhold ved Hjælp af Kommunitetsstipendiet at yde fattige studerende en til Studiernes Fortsættelse nødvendig Understøttelse, burde Antallet af de Lodder, der kunde uddeles af dette, derfor forøges. Stipendiebestyrelsen foreslog som Minimum paa ny den tidligere indstillede Forøgelse med 20 Pladser; men naar Hensyn toges til de fremtidige Udsigter, saaledes som de efter det oven for bemærkede stillede sig, troede den ikke at kunne blive staaende herved. En Forøgelse af Pladserne med 30, altsaa fra 130 til 160 var ingenlunde betydeligere, end den krævedes af Forholdene nu og i den nærmeste Fremtid.

Stipendiebestyrelsen gjentog derhos den i dens Forslag af 1873 gjorte Indstilling om Forhøjelse af det Beløb paa 2,000 Kr., som under Kommunitetets Udgiftspost 1. c. var bevilget til ekstraordinære Understøttelser for studerende, med 1,000 Kr. Om Vigtigheden af at have en nogenlunde tilstrækkelig Sum til Raadighed til disse ekstraordinære Understøttelser havde Stipendiebestyrelsen udtalt sig i hin tidligere Indstilling, til hvilken den ganske henholdt sig. Ogsaa her havde den senere vundne Erfaring ikke kunnet andet end yderligere give Ønsket herom Støtte. Selv om Kommunitetsstipendiernes Tal blev forøget, som foreslaet, vilde Konkurrencen dog blive saa stor, at mange værdige og særdeles trængende Ansøgere maatte forbigaaes, og der vilde endog altid for de mest kvalificerede hengaa længere Tid, førend de kunde opnaa hint Stipendium. Den Hjælp, som ydedes ved hine ekstraordinære Understøttelser, var derfor af meget stor Betydning, og stiftede efter Stipendiebestyrelsens Erfaring stor Nytte.

Stipendiebestyrelsen anbefalede endelig paa det varmeste at gjenoptage Forslaget om, at de under Konto 1. h. til polytekniske Examinander, som ikke ere Studenter, bevilgede Understøttelser à 300 Kr. forøgedes fra 8 til 10. Medens de polytekniske studerende, der vare Studenter, vilde komme til at nyde forholdsmæssig godt af den ønskede Forøgelse af de egentlige Stipendieloddere Tal, jfr. Regensprovstens Skrivelse, vilde denne ikke komme dem til gode, paa hvilke Understøttelserne under Konto 1. h. vare beregnede. Men da ogsaa her Antallet af de trængende var stort, forudsatte Stipendiebestyrelsen, at der fra Læreanstaltens Bestyrelses Side, af hvilken disse Understøttelser bortgaves, vilde være et lige saa levende Ønske nu som tidligere om at erholde Lodderne forøgede paa den angivne Maade.

Toges alle de oven anførte Forslag til Følge, vilde Merudgiften for Kommunitetet blive 13,120 Kr., jfr. den neden for anførte Opgjørelse af Kvæstor. Der var ved denne, med Hensyn til Spørgsmaalet, om Kommunitetet var i Stand til at bære denne Udgift, taget Hensyn til samtlige de Byrder og Udgifter, som forskellige paatænkte Foranstaltninger vilde medføre for Kommunitetet. Selv med disse for Øje vilde den her foreslaaede Udgift ikke bebyrde Kommunitetet anderledes, end at et betydeligt Overskud vilde blive tilbage. Maatte det nu endog anses for vigtigt, at et saadant blev bevaret, vilde der altsaa dog ikke fra denne Side være noget til Hinder for, at Stipendiebestyrelsens Forslag toges til Følge.

Kvæstor udtalte i sin nys nævnte Opgjørelse af 2. Decbr. 1879, at da Kommunitetets Hovedindtægt bestod af Korn, og da navnlig Byg, som betaltes efter hvert Aars Kapitelstaxt, vare de aarlige Indtægter afhængige af de forskellige Kornpriser. Ved Finanslovforslaget for 1880—81 var Sæden som sædvanlig anslaaet til Penge efter Gjennemsnit af Kapitelstaxterne for hele Riget for de sidste 10 Aar, hvilket for Aarene 1869—78 udgjorde for Rug 13 Kr. 30 Ø. pr. Td., for Byg 11 Kr. 75 Ø. og for Havre 7 Kr. 89 Ø. Disse Gjennemsnitbeløb havde imidlertid nu naaet en saadan Størrelse, at det var tvivlsomt, om Kapitels-taxten for Sjællands Stift —, efter hvilken Afgifterne, paa en Ubetydelighed nær, betaltes —, navnlig for Rug og Byg vilde blive fuldt saa høj for en længere Aarrække i Fremtiden, i hvilken Henseende han bemærkede, at Gjennemsnitkapitelstaxterne for dette Stift for de sidste 20 Aar fra 1859—78 kun vare for

Rug 12 Kr. 92 Ø., Byg 11 Kr. 49 Ø., Havre 7 Kr. 90 Ø.

og for de sidste 24 Aar

1855—78, med Udskydning af de 2 højeste og laveste

Taxter — 12 — 72 —, — 11 — 47 —, — 7 — 91 —

Efter de oven for nævnte Kornpriser var Kommunitetets Overskud for 1880—81

ved Finanslovforslaget beregnet til 205,323 Kr. 01 Ø.

men efter Forslagets Fremsættelse i Rigsdagen søgtes

Udgiftspost 2. a. forhøjet med 5,000 Kr.

og — 2. b. — — 5,000 —

÷ 10,000 — " —

Igjen paaregnet Overskud 195,323 Kr. 01 Ø.

At overføre 195,323 Kr. 01 Ø.

Overført... 195,323 Kr. 01 Ø.

Derfra gik, saafremt det forelagte Lovforslag om Tilvejebringelse af Ligevægt mellem Universitetets Indtægter og Udgifter vedtoges:

efter § 1: 4 % Rente af den Kapital 750,000 Kr., som foresloges afgivet fra Kommunitetets Kapitalformue til Universitetet	30,000 Kr.	
— § 2: fast aarligt Tilskud til Universitetet	40,000 —	
— § 3: Halvdelen af det aarlige Underskud, som Universitetet mulig desuagtet i Tiden vilde faa, dersom Forslagene dels til en Lønningsforbedring og dels om Oprettelsen af nye Lærerpuster bevilgedes, omtrent (75,110 og 9,950 Kr.....)	85,060 Kr.	
Deraf vedkom Kommunitet direkte.....	2,408 —	
	2) 82,652 Kr.	
	41,326 —*)	
	<hr/>	111,326 — » —
		<hr/>
		83,997 Kr. 01 Ø.
hvorfra end videre maatte drages sidst nævnte Lønningsforhøjelse	2,408 — » —	
	<hr/>	
	igjen...	81,589 Kr. 01 Ø.
Skulde Kommunitetsstipendierne nu forøges med 20 Portioner à 384 Kr., medgik hertil.....	7,680 Kr.	
Dertil den øvrige foreslaaede Forhøjelse af 1,000 Kr. + 600 Kr.....	1,600 —	
	<hr/>	9,280 — » —
	<hr/>	
	tilbage...	72,309 Kr. 01 Ø.
	<hr/>	
	At overføre...	72,309 Kr. 01 Ø.

*) Grunden til, at der her i Henhold til § 3 var optaget Halvdelen af den hele Sum, der vilde medgaa til den foreslaaede Lønningsforbedring og Oprettelsen af nye Lærerpuster — saaledes som dette Forslag for Øjeblikket forelaa —, var, at den ikke var medregnet eller havde kunnet medregnes under de 160,000 Kr. aarlig, som den nedsatte Kommission til at undersøge Universitetets finansielle Stilling havde foreslaaet tilvejebragt, jfr. Betænkningen S. 26, hvorom det nærmere vil findes meddelt i et senere Hæfte. Derimod var ved dette Forslag under sidst nævnte Sum indbefattet c. 20,000 Kr. aarlig ud over Universitetets nu værende ordinære Udgifter til en fremtidig, mere regelmæssig Stigning af disse. Det var derfor muligt og vel endog sandsynligt, at det hele Beløb 41,326 Kr. ikke, i alt Fald ikke for Øjeblikket, vilde være nødvendigt, hvilket dog væsentlig vilde bero paa Kapitelstaxternes Størrelse.

	Overført...	72,309 Kr. 01 Ø.
Blev Antallet derimod forøget med 30, altsaa		
30 × 384 Kr.	11,520 Kr.	
+ oven nævnte	1,600 —	
	blev der Spørgsmaal om...	13,120 Kr.
og der medgik altsaa end videre	3,840 — " —	
hvorefter Kommunitetets Overskud kun kunde paaregnes til		68,460 Kr. 01 Ø.

Heraf fremgik, at Kommunitetet kunde bære den her omhandlede Udgift, selv om de 30 nye Stipendieportioner bleve oprettede; men paa den anden Side burde Stiftelsens aarlige Udgifter formentlig ikke heller yderligere forøges, dels med Hensyn til, at der kunde komme lavere Kornpriser, og dels fordi Kommunitetet burde være beredt paa Deltagelse i fremtidige extraordinære Udgifter til Opførelsen af nye Bygninger, eller Anskaffelsen af kostbare videnskabelige Apparater til Universitetet m. v., til hvilket Ojemed det vilde være nødvendigt Tid efter anden at opspare en større Kapital.

Kvæstor meddelte endelig, at der af Konto 2. a. i Finansaaret 1878—79 var blevet understøttet 29 Mænd og 4 Kvinder (med i alt 7,000 Kr.) i 1879—80 51 Mænd og 4 Kvinder (med i alt 11,970 Kr.); af Konto 2. b. i 1878—79 44 mandlige Studenter og 12 andre studerende (i alt 15,000 Kr.) og i 1879—80 54 mandlige Studenter og 11 andre studerende (i alt 17,000 Kr.).

Konsistorium tiltraadte ganske, i Skrivelse til Ministeriet af 19. Decbr. 1879, Stipendiebestyrelsens Forslag og indstillede derfor, at det ordinære Kommunitetsstipendiums Portioner bleve forøgede fra 130 til 160, eller i alt Fald 150, at den Sum af 2,000 Kr., som af Kommunitetets Midler aarlig bevilgedes til extraordinære Understøttelser for trængende Kommunitetsalumni og andre studerende blev forøget til 3,000 Kr., samt at den Sum af 2,400 Kr., som af Kommunitetets Midler bevilgedes til Understøttelse for polytekniske Examinander, hvilket Beløb bortgaves af den polytekniske Lærestalts Bestyrelse, forøgedes til 3,000 Kr., saaledes at Portionernes Tal blev forøget fra 8 til 10.

Konsistorium tilføjede, at de Medlemmer af Bestyrelsen for den polytekniske Lærestalt, der tillige vare Medlemmer af Konsistorium, havde erklæret sig enige i den sidste Indstilling.

I Skrivelse til Konsistorium af 2. Jan. 1880 erklærede Ministeriet sig beredt til ved Affattelsen af Finanslovsforslaget for 1881—82 at tage Hensyn til disse Indstillinger, der vare for sent indkomne, til at der om dem kunde stilles Ændringsforslag under Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1880—81, men begjærede et fyldigere statistisk Materiale, end der forelaa i Regensprovstens Skrivelse. Med Hensyn til det første Indstillingspunkt ønskede Ministeriet opgivet Antallet af de immatrikulerede Studenter for hvert af de 8 Aar fra 1870—77, hvor mange af disse, hvert Aar opført for sig, der havde søgt Kommunitetsstipendiet, hvor mange af disse Ansøgere, ligeledes hvert Aar opført for sig, der havde erholdt Kommunitetsstipendiet, i hvilket af Ansøgenes akademiske Aar disse gennemsnitlig havde begyndt at nyde Stipendiet og hvor stort et aarligt

Beløb Universitetet gennem private Legater for Tiden raadede over til Uddeling blandt trængende studerende til Fremme af deres Universitetsstudier. Med Hensyn til den foreslaaede Forhøjelse af Beløbet til ekstraordinære Understøttelser begjærede Ministeriet for det samme Tidsrum Oplysning om Understøttelsesportionernes Størrelse samt om i hvilke af Ansøgernes akademiske Aar disse Understøttelser i Regelen bleve oppebaarne. Hvad endelig angik Forslaget om Forøgelse af Understøttelsen til Polyteknikere, der ikke ere Studenter, ønskede Ministeriet ligeledes for det samme Tidsrum Oplysning om, hvor mange af de aarlig tilgaaede Polyteknikere, der havde bestaaet Afgangsexamen for studerende, hvor mange ikke, hvor mange af den sidst nævnte Klasse, der havde ansøgt om Andel i de bevilgede 8 Understøttelsesportioner, i hvilket af deres Studieaar ved Lærestalten de plejede at erholde Understøttelsen, og hvor længe de i Regelen nød den, samt hvilke Stipendier af privat Karakter Anstalten i øvrigt raadede over til Understøttelse for trængende polytekniske studerende, enten i Form af Fripladser eller paa anden Maade. Endelig ansaa Ministeriet det for at være af Vigtighed at se oplyst, hvorvidt en større Del af de unge Mennesker, der søgte til den polytekniske Lærestalt, hørte til de mere bemidlede Samfundsklasser og om der i denne Henseende viste sig nogen fremtrædende Forskjel mellem den Trang, der ved Lærestalten og Universitetet gjorde sig gjældende blandt de studerende.

Herom tilskrev Konsistorium Stipendiebestyrelsen, der under 3. Juli indsendte en Skrivelse fra Regensprovsten af 30. April med Tillæg af 30. Maj, en Skrivelse fra Kvæstor af 24. Maj med en af Universitetsbogholderen affattet Beregning samt en Skrivelse fra Bestyrelsen for den polytekniske Lærestalt af 29. Maj. Med Regensprovstens Skrivelse fulgte en tabellarisk Oversigt over Tallet af Studenterne fra 1870—79, der dels havde søgt, dels opnaaet Kommunitetsstipendiet. Da denne imidlertid dels ikke indeholdt Svar paa alle de stillede Spørgsmaal, dels ikke var fuldstændig, eftersom Arkivet ikke var i fuldstændig Orden, søgte Stipendiebestyrelsen paa anden Maade, navnlig ved Benyttelse af Fakultets Arkiverne at tilvejebringe de manglende Oplysninger, hvorefter den lod udarbejde følgende Oversigt:

Nr. 1.

Liste

over Tallet paa dem, der have søgt og opnaaet Kommunitetet i Aarene 1870—77.

Akademisk Aar.	Immatriculerede.	Ansøgernes Tal.	Kommunitetet opnaaet efter Forløb af													Sum.	Paa hvor mange Aar									
			1 Aar	1½	2	2½	3	3½	4	4½	5	5½	6	6½	7		7½	8	4	3½	3	2½	2			
			1870.....	194	64	•	•	6	9	12	2	3	1	•	3		•	•	•	•	•	•	•	1	37	7
1871.....	179	61	1	1	7	18	7	5	3	3	1	1	•	•	•	•	•	•	•	•	47	17	•	29	•	1
1872.....	175	71	•	1	4	11	5	13	3	•	1	•	1	1	•	•	•	•	•	•	40	12	•	21	1	6
1873.....	140	54	•	•	6	7	2	3	7	1	2	1	•	1	•	•	•	•	•	•	30	2	•	22	•	6
1874.....	141	54	•	•	3	11	7	9	3	1	1	•	•	•	•	•	•	•	•	•	35	13	•	19	•	3
1875.....	140	42	•	•	4	13	5	8	1	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	31	13	•	18	•	•
1876.....	143	56	•	•	6	14	4	5	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	29	14	•	12	•	3
1877.....	175	59	•	1	4	11	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	16	4	•	12	•	•
Sum...	1287	461	1	3	40	94	42	45	20	6	5	5	1	2	•	•	•	•	•	•	1265	82	•	158	1	24

Nr. 2.

Liste

over Tallet paa dem, der have opnaaet Kommunitetet i Aarene 1870—75 *)
før og efter Udløbet af de 3 Studieaar.

Aar.	Hvor mange opnaaet Kommunitetet.	før Udløb af det 3dje Studieaar.	efter Udløb af det 3dje Studieaar.
1870.....	37	15	22
1871.....	47	27	20
1872.....	40	16	24
1873.....	30	13	17
1874.....	35	14	21
1875.....	31	17	14
Sum...	220	102	118

*) At de 2 sidste Aar, 1876 og 1877, vare udskudte, ligger i, at Resultaterne for deres Vedkommende ikke vare endelige; adskillige Ansøgere fra disse Aar, især fra det sidste, kunde endnu antages at ville erholde Stipendiet.

Nr. 3.

Liste

over Tallet paa dem, der have opnaaet ekstraordinær Understøttelse
af Kommunitetet i Aarene 1870—77.

Akademisk Aar.	Immatriculerede.	Ansøgenes Tal.	Understøttelsen opnaaet efter Forløb af															Hvor mange			Gratialer					
			1/2 Aar	1	1 1/2	2	2 1/2	3	3 1/2	4	4 1/2	5	5 1/2	6	6 1/2	7	7 1/2	8	8 1/2	S u m .	flere Gange		store end 50 Kr.	mindre end 50 Kr.		
																					4 G.	3 G.			2 G.	sene re faaet Kommunitetet.
1870 ..	194	64	"	"	"	8	6	1	4	4	2	4	1	2	1	2	"	"	"	35	"	4	5	11	"	"
1871...	179	61	1	2	"	13	4	7	2	"	2	1	1	1	1	1	"	1	38	"	3	3	19	"	1 (46Kr.)	
1872...	175	71	"	"	"	5	8	10	8	4	3	3	4	4	3	1	"	"	54	1	3	11	19	1 (60Kr.)	"	
1873...	140	54	"	"	"	4	10	6	4	4	1	1	1	1	1	2	"	"	35	"	3	6	15	"	"	
1874...	141	54	"	"	"	"	11	6	7	5	2	1	1	3	"	"	"	"	36	"	2	9	15	"	1 (30Kr.)	
1875...	140	42	"	1	"	"	5	4	3	2	4	"	"	"	"	"	"	"	23	2	"	1	9	"	"	
1876...	143	56	"	"	"	4	11	10	5	2	"	"	"	"	"	"	"	"	32	1	"	6	15	"	"	
1877...	175	59	"	1	2	8	3	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	14	"	"	2	5	"	"	
Sum...	1287	461	1	4	15	74	49	35	23	14	13	11	10	7	5	4	"	1	1	267	4	15	43	108	1	2

4.

Liste

over Tallet paa ikke understøttede og paa forskjellig Maade understøttede

Ansøgere i Aarene 1870—77.

Akademisk Aar.	Ansøgere.	ikke under- støttede.	understøttede extraordinært alene.	understøttede med Kommuni- tetsstipendiet alene.	understøttede extraordinært og ved Kommunitets- stipendiet.
.....	64	16	11	26	11
.....	61	4	10	28	19
.....	71	16	15	21	19
.....	54	16	8	15	15
.....	54	11	8	20	15
.....	42	4	7	22	9
.....	56	19	8	14	15
.....	59	36	7	11	5
for Aarene 1870—77	461	122	74	157	108
for Aarene 1870—75	346	67	59	132	88

Dernæst fremsendte Stipendibestyrelsen en af Universitetsbogholderen affattet Beregning over det aarlige Beløb, som Universitetet gennem private Legater raadede over til Uddeling til trængende studerende til Fremme af deres Universitetsstudier.

Efter Legaternes Størrelse i 11. Decbr. Termin 1879 var det oven nævnte Beløb aarlig 19,106 Kr. 56 Ø.

Herunder var imidlertid indbefattet:

Legater, hvortil Slægten havde Fortrinsret . . .	4,296 Kr. 90 Ø.
Legater, knyttede til Regensen	1,188 — 96 —
Legater, knyttede til Valkendorfs Kollegium . .	114 — 94 —
Legater, knyttede til Elers Kollegium	945 — 24 —
Legater, knyttede til Collegium Mediceum	1,048 — » —
Boglegater	2,568 — 65 —
	————— 10,162 — 69 —

Bortset fra disse Grupper af Legater, kunde saaledes Universitetet til Uddeling til trængende studerende til Fremme af deres

Universitetsstudier raade over et aarligt Beløb af 8,943 Kr. 87 Ø.

Den overvejende Del heraf var J. L. Smiths Legats Afdeling for Studenter, aarlig 5,200 Kr. (13 Portioner à 400 Kr.). Over dette Beløb havde Universitetet fri Raadighed i Valget af Stipendiater. For de af oven anførte 8,943 Kr. 87 Ø. tilbage blivende 3,743 Kr. 87 Ø. var Valget derimod for største Delen bundet til forskjellige Betingelser, navnlig bestemte Studiefag eller Dimission fra en bestemt Skole.

Med Hensyn til de saaledes tilvejebragte Oplysninger udtalte Stipendibestyrelsen i den foran nævnte Skrivelse af 3. Juli, at de af dem fremgaende Resultater fuldkommen stadfæstede baade de Grunde, paa hvilke dens Indstilling

var støttet, og Berettigelsen af selve de enkelte Indstillingspunkter. Naar Stipendiebestyrelsen saaledes havde udtalt, at der under den store Konkurrence maatte anlægges en uforholdsmæssig stræng Maalestok, baade ved Spørgsmaalet om Trang og ved Bedømmelsen af Værdigheden, for saa vidt der ved samme toges Hensyn til Udfaldet af Afgangsexamen og de forberedende akademiske Prøver, stadfæstedes dette af Liste Nr. 4. Thi om Flertallet af de paa denne opførte Ansøgere gjaldt det utvivlsomt, at de i og for sig vare kvalificerede til Stipendiet og under gunstigere Konkurrenceforhold vilde være komne med. Men Stipendiebestyrelsen fremhævede derhos, at ikke faa paa Grund af den store Konkurrence først fik Stipendiet paa et saa fremrykket Tidspunkt af deres Studietid, at der kun var Grund til at tildele dem Stipendiet for et kortere Tidsrum, se Liste Nr. 1, eller at de i alt Fald paa Grund af Examen kun fik Lejlighed til at nyde det i en kortere Tid. Ogsaa under de 2 sidste Rubriker paa Liste Nr. 4 fandtes der saaledes ikke faa, der ved Konkurrencen vare blevne udelukkede fra Understøttelse i det Omfang, som var Hensigten, og hvortil de i og for sig vare værdige.

Et Supplement til Kommunitetsmidlerne i Henseende til Afhjælpelse af Trangen udgjorde de private Legater. Men forskjellige Omstændigheder medførte, at man ikke uden videre kunde regne dem som Midler, der kom saadanne Kommunitetsansøgere til gode, hvem ingen eller kun en i og for sig aldeles utilstrækkelig Understøttelse af Kommunitetet blev til Del. For det første var der ved saare mange private Legater, ogsaa blandt dem, der her kunde tages i Betragtning og derfor ikke paa Kvæsturens Opgjørelse vare fradragne, særegne Baand lagte paa Uddelingen, som ofte trængte Hensynet til ligelig Fordeling efter Trang og Værdighed noget til Side. Selv bortset herfra, anvendtes dernæst mange af de ofte meget smaa Legatbeløb, som der her var Tale om, til Supplement af Kommunitetet paa en anden Maade, nemlig til Fordel for dem, der havde erholdt Kommunitetets normale Understøttelse. I hvorvel denne nemlig havde en passende Størrelse, var den dog ikke saa rundelig, at den Student, der var uden al privat Hjælp, dermed alene kunde slaa sig igjennem. Selv af de større Legater fandt en Anvendelse til Fordel for Kommunitetsalumner ikke sjælden Sted, f. Ex. i det Tilfælde, at en Student havde haft Kommunitetet, men ikke saa længe, at han før dets Udløb havde kunnet afslutte sine Studier, og hvor der selvfølgelig var stærk Opfordring til at hjælpe ad anden Vej, for at ikke det nær liggende Maal skulde udskydes eller endog ganske forspildes. Endelig maatte det tages i Betragtning, at ikke faa af dem, der opnaaede de større private Legater, f. Ex. det vigtigste af alle, det Smithske, slet ikke fandtes blandt Kommunitetsansøgerne, være sig nu, at de af en eller anden Grund alene rettede deres Forhaabninger paa hine, eller at de, f. Ex. fordi Brødre nøde Kommunitetet, vare udelukkede fra dette. Medregnedes disse Legater blandt Midlerne til at afhjælpe Trangen, maatte man derfor ogsaa paa den anden Side regne med en noget større Kreds af Ansøgere end den, Tallet paa Kommunitetsansøgerne udviste. Det samme gjaldt i stort Omfang ved en Række middelstore Legater, der ofte søgtes af og gaves til Studenter, der ikke vare saa trængende, at de vilde søge eller kunde vente Kommunitetsstipendiet, men dog ikke vare saaledes stillede, at de ikke kunde siges at trænge til nogen, om end mindre betydelig Hjælp. Ogsaa fra denne Side vilde da Kredsen af de til Understøttelse trængende forøges ud over Tallet af dem, der søgte om Kommunitetet.

Et andet Hovedpunkt, Stipendiebestyrelsen havde fremhævet i sin Indstilling, var dette, at de fleste, som opnaaede Kommunitetsstipendiet, dog først erholdt det efter en længere Studietid, hvilket bidrog til at forlænge Studietiden, dels for dem selv, dels for andre, der paavirkedes af Exemplet. Ogsaa denne Udtalelse bekræftedes fuldstændig af de tilvejebragte Oplysninger. Det var et aldeles forsvindende Tal, som opnaaede Kommunitetet før Begyndelsen af det 5te akademiske Halvaar (5: før Septemberuddelingen efter 2 fulde akademiske Aars Forløb). Ved denne Septemberuddeling opnaaede nogle det, men først i det 6te Halvaar (Martsuddelingen efter Forløb af $2\frac{1}{2}$ Aar, se Liste Nr. 1) lykkedes det for et større Antal. Mange maatte vente til det 7de og 8de Halvaar (efter Forløb af 3 og $3\frac{1}{2}$ Aar, se Liste Nr. 1); endnu i det 9de Halvaar (efter Forløb af 4 Aar, se Liste Nr. 1) var der ikke faa, der først kom i Betragtning. Selv det 10de, 11te og 12te Halvaar frembød temmelig regelmæssig Efterfølere. At de, der opnaaede Stipendiet saa sent, tillige af Hensyn til deres fremrykkede Studietid sædvanlig fik det for en kortere Tid, var kun et Udslag af deres i det hele ugunstige Stilling. Resultatet af Aarrækken 1870—75 var det, at ikke en Gang Halvdelen af samtlige dem, der opnaaede Kommunitetsstipendiet, fik det før Udløbet af det 3dje Studieaar, og at over Halvdelen maatte vente kortere eller længere Tid efter 3 fulde Aars Studietid, se Liste Nr. 2. Paa lignende Maade viste Liste Nr. 3, at Adgangen til at opnaa den ekstraordinære Understøttelse sædvanligvis først viste sig virksom et halvt akademisk Aar tidligere end Adgangen til Stipendiet. Ogsaa her kom Hjælpen for saare mange paa et altfor sent Stadium.

Fremdeles viste de nu tilvejebragte, nøjagtige Oplysninger, at Stipendiebestyrelsens Skjøn om, at en Forøgelse af Stipendieportionernes Antal med 30 burde finde Sted, havde ramt i alt væsentligt det rette. Hvad der burde gøres muligt, var, at de kvalificerede Ansøgere fra hvert Aar kunde opnaa Stipendiet i Løbet af det 3dje Studieaar (efter Forløbet af henholdsvis 2 eller $2\frac{1}{2}$ Aar Aar eller ved Begyndelsen af det 5te eller 6te akademiske Halvaar). De vilde da regelmæssig kunne nyde det i normal Tid (3 eller efter visse Studiers Beskaffenhed 4 Aar), uden at Studietiden forlængedes ud over den Grænse, inden hvilken de fleste burde være i Stand til at afslutte Studiet. Hertil vilde der, selv under i øvrigt uforandrede Forhold, udkræves en Forøgelse af omtrent 20 Portioner ($118 : 6 = 19\frac{2}{3}$ fik det nu efter Gjennemsnit af Aarene 1870—75 efter Udløbet af det tredje Studieaar, se Liste Nr. 2). Men med en Forøgelse af kun omtrent 20 Lodder kunde det ikke opnaas, at f. Ex. ved September- og Martsuddelingen 1880 og 1881 Ansøgerne fra 1878 kunde fyldestgøres; thi fra Aarene 1877, 1876 og maaske 1875 vilde der komme mange, som maatte gaa forud for Ansøgerne fra 1878. Ansloges disse ældre Ansøgere, som vilde komme til at gaa forud, til c. 30 (dette var langt fra for højt efter Gjennemsnittet), vilde et Tillæg af 10 Portioner til hine 20 i Løbet af c. 3 Triennier hidføre det ønskede Resultat, hvis, som sagt, Forholdene forudsattes uforandrede, og naar man —, hvad der rigtig nok var for gunstigt —, gik ud fra en ensartet Bortgivelse paa 3 Aar. Der kunde da spørges, om det ikke var naturligt efter Udløbet af 9 eller 10 Aar at skride til en sukcessiv Inddragelse af de 10 Portioner. Men herimod talte, at det netop var Stipendiebestyrelsens, i det foregaaende tilstrækkelig motiverede Ønske at udvide Adgangen til Stipendiet ved at medtage

Ansøgere, der ikke under de nu værende ugunstige Forhold havde kunnet tages i Betragtning, at der fremdeles var al Sandsynlighed for, at de kvalificerede Ansøgerses Tal i Løbet af det nævnte Tidsrum vilde stige ikke saa lidet af de Grunde, som vare antydede i Stipendiebestyrelsens tidligere Skrivelse, og særlig ved dem, der sattes i Stand til at slaa ind paa den studerende Vej ved de af Ministeriet uddelte Understøttelser, og endelig, at de Vakancer, man halvaarlig kunde gjøre Regning paa, vilde formindskes, naar Uddelingen paa 2 Aar blev til en langt sjældnere forekommende Undtagelse, end den nu var. En væsentlig Del af Formaalet med Forøgelsen vilde derfor forspildes, naar ikke den fulde Forøgelse af 30 Lodder blev vedvarende. Derimod vilde det formentlig være rigtigt, at det samtidig med Forøgelsen paalagdes Stipendiebestyrelsen efter Udløbet af 9 eller 10 Aar, at oplyse, hvorledes Forholdet med Hensyn til Bortgivelsen af Stipendiet i dette Tidsrum havde udviklet sig. Det vilde da kunne ses, hvorledes Virkeligheden havde opfyldt Forudsætningerne.

Naar det endelig maatte ønskes, at Stipendiebestyrelsen vedblivende maatte være i Stand til at yde extraordinær Understøttelse mindst $\frac{1}{2}$ Aar før den sædvanlige Adgang til Stipendiet, og dette Ønske ikke var mindre vel grundet under de gunstigere Forhold, som Stipendieloddernes Forøgelse vilde medføre, vilde det skjønnes, at en Forhøjelse af det til saadanne ekstraordinære Understøttelser disponible Beløb med 1,000 Kr. ingenlunde var for meget forlangt.

Med Hensyn til det tredje Indstillingspunkt om Forøgelse af de Portioner, der bevilgedes til polytekniske Examinander, der ikke vare Studenter, fra 8 til 10, henviste Stipendiebestyrelsen til den neden for anførte Skrivelse fra Lærestanstaltens Bestyrelse.

I Henhold til det oven anførte fornyede Stipendiebestyrelsen sine tidligere Indstillinger og anbefalede dem paa det varmeste. Hertil knyttede den imidlertid endnu en Indstilling. Som oven for berørt, fandt Stipendiebestyrelsen, at der vilde være Grund til at paalægge den efter Udløbet af 9 eller 10 Aar fra Bevilgelsen af de begjærede Forøgelser af Kommunitetsunderstøttelserne at oplyse, hvorledes Forholdene i dette Tidsrum havde udviklet sig. Disse Oplysninger maatte naturlig komme til at omfatte de samme Punkter, som det nu tilvejebragte statistiske Materiale angik. For imidlertid ikke herved at staa over for lignende Vanskeligheder som dem, der denne Gang havde frembudt sig, burde Stipendiebestyrelsen strax være betænkt paa at samle det successive fremkommende Materiale. Hertil vilde det være hensigtsmæssigt, at navnlig Stipendiebestyrelsens Protokol blev udvidet i Henseende til de Oplysninger, den indeholdt. Den burde i Særdeleshed for Fremtiden ikke blot optage, som hidtil, Listen over de understøttede, men ogsaa den hele Fortegnelse over Ansøgerne med deres væsentlige Kvalifikationer, for at ikke dette Aktstykke blot skulde eksistere i et løst, let forsvindende Exemplar. For at kunne gennemføre dette, maatte Stipendiebestyrelsen imidlertid være i Stand til at raade over et noget større Beløb til Skriveri, end den nu kunde. Det Beløb, der af Kommunitetet var disponibelt til dette Øjemed, var nu 60 Kr. Af dette havde i en Aarrække de 40 Kr. været stillede til Regensprovstens Raadighed og kun 20 Kr. været forbeholdte Stipendiebestyrelsen*). Under de hidtil værende

*) Univ. Aarb. 1864—71 S. 604 ad § 13.

Forhold havde dette Beløb ogsaa kunnet slaa til, hvorfor der heller ikke i Lønningforslaget blev foreslaaet nogen Forhøjelse af det. Anderledes vilde Sagen stille sig, naar Stipendiebestyrelsens Protokol skulde erholde den større Udførlighed, som var angivet. Stipendiebestyrelsen indstillede derfor, at hint Beløb søgtes forhøjet fra 60 Kr. til 100 Kr. aarlig.

Bestyrelsen for den polytekniske Læreanstalt meddelte i Skrivelse af 29. Maj de begjærede Oplysninger. Af de i Aarene 1870—77 indtraadte Examinander havde 123 bestaaet Afgangsexamen for studerende, de øvrige 169 derimod ikke. I hvert af de paagjældende 8 Aar havde i Gjennemsnit 17 ansøgt om Andel i de 8 Kommunitetsstipendier, som i Regelen ikke tilstaaes nogen, førend han har underkastet sig 1ste Del af Examen, hvorved man fik en mere sikker Dom om Elevens Flid og Dygtighed. Tillige ansaa Bestyrelsen det for bedst for Eleven, som i de første Aar af sin Studietid kunde opnaa Friplads, at han i de sidste Aar lige før sin Hovedexamen, naar han mest havde al sin Tid behov, erholdt den større Understøttelse. Af de 30 Examinander, som i de sidste 8 Aar havde nydt Stipendiet, havde 16 haft det i 3, 7 i 2 og 7 i 1 Aar.

Foruden de 5 Elever, som Bestyrelsen i Følge Læreanstaltens Reglement havde Ret til at tilstaa fri Adgang til Undervisningen og de 3,000 Kr., som fra 1875—76 udrededes af Kommunitetets Midler, var der til Fripladser det Eibeschütz'ske Legat 600 Kr. og et Bidrag af 600 Kr. fra det Classenske Fideikommis, hvilken sidste Sum en enkelt Gang, med vedkommende Direktions Samtykke, var benyttet til Stipendier. End videre stod Madam Diempkers Legat 2,000 Kr. til uindskrænket Disposition for Bestyrelsen, og af Renterne var der ligeledes en enkelt Gang udredet Understøttelser.

Om der var nogen fremtrædende Forskjel mellem de studerendes Trang ved Universitetet og ved Læreanstalten, eller om en større Del af Læreanstaltens Elever hørte til de mere bemidlede Samfundsklasser, saa Bestyrelsen sig ikke i Stand til at give Oplysning. Kun bemærkede den, at i de senere Aar havde i Regelen rigelig $\frac{1}{3}$ af alle Examinanderne ansøgt om Understøttelse.

Konsistorium indsendte under 3. Juli Sagen til Ministeriet, idet det bemærkede, at det ganske henholdt sig til Stipendiebestyrelsens Udtalelser. Paa Finanslovdkastet for 1881—82 optoges derefter Forslag om Forøgelse af det ordinære Kommunitetsstipendiums Portioner fra 130 til 160, Forhøjelse af det til ekstraordinære Understøttelser for trængende Kommunitetsalumner og andre studerende bevilgede Beløb af 2000 Kr. til 3,000 Kr., Forhøjelse af det til Understøttelse af polytekniske Examinander bevilgede Beløb af 2,400 Kr. til 3,000 Kr., saaledes at Portionernes Tal forøges fra 8 til 10, samt Forhøjelse af det til Skriveri ved Stipendiebestyrelsen bevilgede Beløb af 60 Kr. til 100 Kr.

I Henhold til den midlertidige Finanslov udbetaltes de saaledes begjærede Forhøjelser af Kommunitetets Udgiftsposter 1 og 4 b. Efter hvad der under Sagens Behandling var blevet udtalt, fandt Ministeriet sig imidlertid foranlediget til i Anmærkningerne til Finanslovforslaget for 1882—83 at optage en Bemærkning om, at de 30 tilkomne Portioner bortfalde med 1 i hver Vakance 1. Marts og 1. Septb., første Gang 1. Septbr. 1889, jfr. Rigsdags Tid. f. 1880

—81 Tillæg B. Sp. 393—94 og Anm. til Finanslovsforslaget f. 1882—83 S. 226.

— Det er i Aarb. f. 1879—80 S. 918 omtalt, at Konsistorium i Skrivelse til Ministeriet af 7. Oktbr. 1879 havde udtalt det Ønske, at der ved kommende Uddelinger af Bogunderstøttelserne af Kommunitetets Midler maatte gives Universitetet, og særlig Fakulteterne Lejlighed til at udtale sig om Ansøgningerne, førend Bortgivelsen fandt Sted ved Ministeriet. Dette Ønske imødekom Ministeriet ved Foraars Uddelingen 1881, idet det under 4. April s. A. tilstillede Konsistorium Ansøgningerne med Paalæg om at give Fakulteterne Lejlighed til at udtale sig om dem og selv ytre sig om Understøttelsernes Fordeling mellem de forskellige Fakulteter. Ministeriet tilføjede, at Understøttelsesportionerne ikke burde sættes højere end til 50 Kr., samt at ingen maatte nyde Understøttelse mere end højst 2 Gange. Under 17. Maj indsendte Konsistorium Fakulteternes Erklæringer om Ansøgningerne og udtalte sig nærmere om Sagen.

Konsistorium fraraadede indtrængende, at der opstilledes en absolut Grænse for Portionernes Størrelse, idet den umuliggjorde en saadån Afpasning deraf efter de forskellige Studiefags Krav, som Retfærdigheds Hensyn ligefrem paabøde, i Betragtning af, at det Studieapparat, som de forskellige Videnskabsfag udkrævede, var af væsentlig ulige Størrelse og Kostbarhed. Denne Ulighed viste sig efter Omstændighederne endog ved Fagene inden for samme Fakultet, idet f. Ex. de, der studerede klassisk Filologi, behøvede et langt mere omfattende og bekosteligt Apparat end de, der dyrkede moderne Sprog, og den blev end mere iøjnefaldende ved en Jævnførelse af forskellige Fakulteters studerende. Juristerne vare saaledes særlig uheldig stillede, idet de vare nødsagede til for Studiets Skyld at anskaffe den kostbare Lovsamling, en Omstændighed, som endog undertiden bevirkede, at Begyndere afskrækkedes fra at vælge det juridiske Studium, fordi de ikke havde nogen Udsigt til at komme i Besiddelse af den. Ligeledes var det indlysende, at det omfattende Apparat, som udkrævedes til det lægevidenskabelige Studium, var uforholdsmæssig bekosteligere, end det, som f. Ex. det theologiske Apparat behøvede. Konsistorium ansaa det derfor for ubetinget rigtigt, at der havdes en Mulighed for, at Understøttelsesbeløbet kunde bestemmes forholdsvis højere eller lavere i Henseende til de forskellige Fakulteter og Fag, og tilraadede indtrængende, at Ministeriet for Fremtiden opgav det fastsatte Maximum. Skulde nemlig samtlige Portioner afpasses og efter Omstændighederne nedsættes i Forhold dertil, vilde Følgen deraf blive, dels, at ikke hele det bevilgede Beløb kunde anvendes, dels at Portionerne for nogle bleve uforholdsmæssig smaa, og begge disse Konsekvenser vare selyfølgelig lidet heldige. En Lempelse af Regelen om, at Beløbet ikke maatte gives mere end 2 Gange, vilde derhos ikke være tilstrækkelig til at afhjælpe den paapegede Mangel, da en Fordeling af Beløbet over et Tidsrum af 3 Aar vilde gjøre Understøttelsen mindre værdifuld. En juridisk studerende vilde saaledes ikke være tjent med Udsigten til først efter 3 Aars Forløb at kunne betale den for ham uundværlige Lovsamling. Hvad i øvrigt angik Regelen om, at ingen maatte nyde Understøttelse mere end 2 Gange, lagde Konsistorium vel mindre Vægt paa den, i Betragtning af, at den, naar blot den kvantitative Begrænsning af Beløbet opgaves, turde være uden synderlig praktisk Betydning. Men naar dette var saa, henstillede Konsistorium dog, om Ministeriet fandt Anledning til at fastholde den i Betragtning af, at den dog under givne

Forhold kunde være til Hinder for at bevilge en Understøttelse, hvis Meddelelse af særlige Grunde kunde være i høj Grad ønskelig.

Konsistorium indstillede derhos*), at der blev draget betryggende Omsorg for, at de Understøttelser, som vare bevilgede til Anskaffelsen af Bøger og andre Studieapparater, ogsaa virkelig anvendtes til dette og ikke til andre uvedkommende Ojemed. En Garanti derfor manglede nemlig ganske, naar Beløbet simpelthen udbetaltes til vedkommende og det derefter stod til denne selv at anvende det til Anskaffelse af Bøger eller til hvilke, som helst andre Formaal. Ved de Boglegater, som uddeles af Universitetet, var der tidligere fulgt den Fremgangsmaade, at Bøgerne kjøbtes af vedkommende studerende og indleveredes til Stempling paa Universitetet, hvorefter Beløbet udbetaltes. Eforus for det nyeste Boglegat, det Schiønningske, fulgte imidlertid den Vej, at han traadte i Forbindelse med en bestemt Boghandler, som anskaffede de begjærede Bøger og udleverede dem til de vedkommende studerende mod at oppebære det til Anskaffelse deraf bevilgede Beløb. Konsistorium henstillede, om Ministeriet ikke for de her omhandlede Understøttelsers Vedkommende maatte føle sig opfordret til at følge en lignende Fremgangsmaade.

Hvad selve Ansøgningerne angik, henstillede Konsistorium, at der i Bekjendtgjørelsen om Indgivelsen udtrykkelig maatte fremhæves de Oplysninger, de burde indeholde. Disse vare: Ansøgerens fulde Navn, Studiefag, Dimissionsaar og Karakter ved Afgangsexamen, Angivelse af de forberedende Examina, han havde underkastet sig ved Universitetet og de derved opnaaede Karakterer; for lægevidenskabelige studerendes Vedkommende burde særlig opgives, om og med hvilket Udfald de havde bestaaet den lægevidenskabelige Forberedelses Examen. End videre burde Ansøgeren opgive, hvilke Understøttelser, særlig til Bøgers Anskaffelse, han havde nydt eller nød, samt hvilke Bøger han ønskede, og hvilken disses nøjagtige Pris var i uindbunden Tilstand. Hvad angik Opgivelsen om den lægevidenskabelige Forberedelses Examen, udtalte Konsistorium, at først naar denne var bestaaet, kunde det egentlige Fagstudium begynde, og det vilde derfor være ganske urigtigt at bevilge Penge til egentlige lægevidenskabelige Værkers Anskaffelse for saadanne studerende, der endnu ikke havde bestaaet den nævnte Examen, da det jo var muligt, at de ikke toge den og derfor slet ikke kom ind paa det lægevidenskabelige Studium. Der burde derfor formentlig kun bevilges slige studerende Penge til Anskaffelse af saadanne Bøger, som de havde Brug for til den nævnte Examen, men ikke egentlige lægevidenskabelige Værker. Enkelte af Ansøgerne havde begjæret Bøger til Benyttelse ved deres filosofiske Studium. Konsistorium mente dog ikke, at der var Grund til at tage Hensyn hertil, især i Betragtning af, at Bevillingen vilde komme for sent, da den først kunde gives, naar det filosofiske Kursus var i Færd med at afsluttes og Bøgerne altsaa allerede burde være benyttede. Endelig burde Ansøgningerne i alle Tilfælde være bilagte med Beviserne for de bestaaede Examina, i Original eller bekræftet Afskrift, og med Uformuenhedsattest.

Konsistorium gik derefter over til en udførlig Omtale af de enkelte Ansøgere. Dens Indstilling om Fordelingen af Beløbet bifaldtes under 2. Juni af Ministeriet,

*) Univ. Aarb. 1879—80, S. 918.

der anviste de paagjældende Understøttelser til Udbetaling paa Universitetskvæsturen i samlede Beløb mod Kvitteringer af Dekanerne for de vedkommende Fakulteter. Ministeriet tilføjede, at det ansaa det for rigtigst, at Anskaffelsen og Uddelingen af Bøgerne foregik gennem Dekanerne. Førend Uddelingen fandt Sted, burde der søges tilvejebragt betryggende Garanti for, at Understøttelserne anvendtes til det Øjemed, hvortil de vare bevilgede, derved, at Bøgerne indleveredes til Stempling paa Universitetet. Det til Stemplingen fornødne Stempel vilde kunne bekostes anskaffet af Kommunitetets Konto for ekstraordinære Udgifter. Ministeriet fremhævede udtrykkelig, at Understøttelserne vare bevilgede til Anskaffelse af saadanne Bøger, der vare nødvendige til Brug ved de afsluttende Examina, hvorimod Understøttelser til Anskaffelse af Bøger til Brug ved de kun forberedende Examina eller til Anskaffelse af rent videnskabelige Værker ikke vilde kunne erholdes. Endelig tilføjedes, at Ministeriet for Fremtiden vilde indskærpe, at Ansøgningerne indeholdt alle fornødne Oplysninger og bilagdes med de nødvendige Attester, ligesom det forbeholdt sig at tage Spørgsmaalet om Maximumsgrænsen for den enkelte Portion under nærmere Overvejelse.

Ved under 11. og 12. Juni at sætte Fakulteterne i Kundskab om Ministeriets Fordeling af Understøttelserne og de Forskrifter om Uddelingen, det havde givet, anmodede Konsistorium dem om at træde i Forbindelse med Poghandler Philipsen, der havde erklæret at ville give 10 % Rabat paa samtlige nye Bøger, og gennem ham faa leveret de Bøger, om hvis Anskaffelse der var andraget.

— Ved kgl. Resol. 8. Juli 1874 — Aarb. 1873—75 S. 152 — blev det bifaldet, at den i Regl. f. Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet af 11. Febr. 1848 § 10 indeholdte Bestemmelse om Anvendelsen af et Beløb af indtil 400 Kr. aarlig til syge Regensalumners Kur og Pleje paa Hospitalet for Fremtiden forandredes derhen, at Beløbet ogsaa kunde benyttes i samme Øjemed uden for de egentlige Hospitaler. En Forhøjelse af den paa Kommunitetets Budget hertil svarende Udgiftspost i. f. var ej foreslaaet, da man foreløbig ikke havde Anledning til at antage, at det nævnte Beløb ikke vilde være tilstrækkeligt ogsaa med den videre Anvendelse, og ikke vilde andrage herom, førend yderligere Erfaringer forelaa. I 1878—79 og i 1879—80 blev Kontoen imidlertid overskredet. I 1878—79 blev Overskridelsen vel ikke effektiv, da Bings Legat overtog en saa stor Del af Udgiften, at denne holdtes inden for det bevilgede Beløb, men i 1879—80 beløb Overskridelsen, uagtet Bings Legat havde baaret en Udgift til Regensalumners Kur og Pleje uden for Hospitalet af 119 Kr. 50 Ø., sig til 369 Kr. 17 Ø. I Skrivelse til Ministeriet af 8. Maj 1880 indstillede Konsistorium derfor, foranlediget ved Andragende derom fra Universitetets Kvæstor, at Ministeriet vilde meddele Approbation paa denne Overskridelse, under Betingelse af, at der i Regnskabsoversigten gaves behørig Forklaring om Grunden til samme.

Kvæstor havde imidlertid tillige gjort opmærksom paa Nødvendigheden af i Fremtiden at søge den nævnte Udgiftspost noget forhøjet, dels fordi det kunde ventes, at de Udgifter, der deraf skulde afholdes, vilde tiltage, dels fordi det var naturligst, at Bings Legat frigjordes for Udgifterne til Regensalumnernes Kur og Pleje for at kunne komme andre fattige, syge Studenter til gode. Hvad angik Størrelsen af Forhøjelsen, antog han, at 600 Kr. aarlig vilde være et passende

Beløb. Hertil sluttede Stipendiebestyrelsen sig, hvorefter Konsistorium i den oven nævnte Skrivelse indstillede, at Kommunitetets Udgiftskonto 1. f. til syge Regensalumners Kur og Pleje søgtes forhøjet til 600 Kr.

I Skrivelse af 20. Maj approberede Ministeriet Overskridelsen og paalagde Kvæstor at optage fornødent Forslag om den foreslaaede Forhøjelse paa Kommunitetets Budget for 1881—82. I Henhold til den midlertidige Finanslov udbetaltes denne.

— Efter Indstilling af Konsistorium har Ministeriet under 13. Sept. 1880 bifaldet, at der til en Hovedreparation af Regensens Taarnur anvendtes et Beløb af 150 Kr., der afholdtes af Kommunitetets Udgiftspost 10. for Finansaaret 1880—81.

— Ligeledes har Ministeriet under 5. Marts 1881 bevilget, at der extraordinært maatte anskaffes 8 Favne Brænde til Regensalumner, saaledes at der deraf forlods tilbageholdtes et passende Kvantum til de ny indkomne Alumner, og at Resten fordeltes efter Stipendiebestyrelsens Skjøn til de Lejligheder, der maatte trænge mest dertil, samt $\frac{1}{2}$ Favn til Viceinspektør, mod at der i Regnskabet optoges fornøden Forklaring om Grunden til den derved bevirkede Overskridelse af de ved Finansloven bevilgede Kvantiteter.

B. Tilstand og Virksomhed.

I. Bestyrelse.

Til Rektor for Rektoratsaaret 1880—81 valgte den akademiske Lærerforsamling d. 7. Oktbr. 1880 Prof., Dr. phil. & Lic. theol R. Nielsen, der tiltraadte Rektoratet d. 18. Novbr. s. A.

Dekanerne i dette Rektoratsaar have været: Prof., Lic. theol. H. Scharling i det theologiske Fakultet, Prof. J. H. Deuntzer i det rets- og statsvidenskabelige, Prof., Dr. C. E. With i det lægevidenskabelige, Prof., Dr. V. Fausbøll i det filosofiske samt Prof., Dr. T. N. Thiele i det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Til Medlem af Konsistorium efter Prof., Dr. F. T. Schmidts Død valgte den akademiske Lærerforsamling d. 29. Jan. 1881 Prof., Dr. C. M. Reisz. I samme Møde gjenvalgtes Prof., Dr. A. Steen, hvis Funktionstid var udløbet.

Til Medlem af Kommunitetets Stipendiebestyrelse efter Prof. Schmidts Død valgte Konsistorium d. 9. Febr. 1881 Prof. Reisz for 5 Aar.

Til Oplysning om Konsistoriums Medlemmer i Tidsrummet 1873—1881 meddeles her følgende Oversigt*).

*) Jfr. hermed Oversigten for 1871—73 i Univ. Aarb. f. 1871—73 S. 131—32.